

[Westermann.]

Række Aar, overhovedet ikke nogen Form for Skoleskib, hvormed man kan sende dette Personal ud at sejle og give det en Uddannelse, som bare har nogen militær Karakter. En Udkommando med et Fiskerinspektionsskib, hvor det væsentligt drejer sig om at komme paa Søen og lære Navigation, men ikke noget som helst af det, som en krigsmæssig Anvendelse af Flaadens Fartøjer byder, vil være urimelig, og jeg maa derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han ogsaa tager under Overvejelse snarest at skaffe et Skoleskib, saaledes at en rationel Uddannelse skabes saavel af Officerspersonellet som af Mandskabet.

Jeg har allerede ved første Behandling peget paa den fuldstændig utilstrækkelige Størrelse, som Flaadens Flyvevæsen har. Jeg ønsker her at gentage, at det i Tilfælde af en spændt Situation, som breder sig ind over danske Farvande, i høj Grad vil gaa ud over Regeringen, at Flaadens Flyvevæsen ikke har en større Styrke, idet det vil være udelukket, at Flaadens Flyvevæsen med det ringe Antal Maskiner vil kunne holde Regeringen underrettet om, hvad der foregaar i danske Farvande, som Grundlag for de Dispositioner, Regeringen skal træffe i de enkelte Tilfælde.

Endelig kommer jeg til Kystdefensionen, som jeg kom meget udførligt ind paa ved Sagens første Behandling, og jeg vil i Hovedsagen henvisse til de Udtalelser, jeg fremkom med dengang. Jeg har paa peget, hvor uærlig den Personalstamme, der er ved Kystdefensionen, er, at man vover i Personelskemaet at opstille ud over 3 Officerer af Staben højst 8 Officerer til 11 Søforter og Kystværker, hvor man alene paa Middelhavsfortet skal mobilisere 900 Mand, paa Saltholmsflak Fort 500—600 Mand og paa disse store Værker i alt ca. 4 000 Mand. Enhver maa kunne forstaa, at dette er fuldkommen latterligt, at det overhovedet ikke har noget som helst med virkelige Forhold at gøre, og at det hele, den Dag Styrkerne mobiliseres og indkaldes, vil ramle sammen som et Korthus. Jeg sagde det ved første Behandling, men man har ikke ønsket at diskutere Spørgsmaalet inden for Udvalget. Man har vel hørt paa mine Klager over det, men man har ikke ønsket at gøre noget som helst for at komme bort fra disse fuldkommen latterlige Tilstande.

Jeg har ogsaa nævnt, at Budgettet er ganske utilstrækkeligt til at opretholde Kystdefensionen selv i den ufuldkomne Form, hvori den foreligger i Øjeblikket. Jeg har

paa peget, at der er materielle Mangler ved Kystdefensionen af en forfærdende Art, og det ringe Beløb, der her er Tale om, 0,3 Mill. Kr. i 5 Aar, er langt fra tilstrækkeligt til at skaffe Materiellet. Jeg har for Kystdefensionens Vedkommende paa peget den store Gevinst, der vilde være ved at oprette Batterierne paa Stevns med de Kanoner, vi har liggende ganske ubenyttede hen paa Orlogsværftet, Kanoner, der er taget ud af „Herluf Trolle“ og „Olfert Fischer“, og hvortil der findes tjenstdygtig Ammunition og Kanoner, som kan række helt ind over svensk Territorium, fuldstændig lukke Køge Bugt, og som kan opstilles for en Sum af ca. 1 Mill. Kr. og vedligeholdes for ganske forsvindende Summer. Men ogsaa dette har man set bort fra. Skønt der blandt de enkelte Medlemmer inden for Udvalget synes at være Forstaaelse af Betydningen af dette, har man ikke ønsket at stille noget Ændringsforslag.

Hvad angaar den Materielinspektion, som skal afløse det nuværende Skibstilsyn, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg fastholder mine Udtalelser fra første Behandling. Den Redegørelse fra Marinestaben, som er givet Udvalget, har ikke paa nogen Maade kunnet ændre min Stilling her. Jeg kan ikke se andet, end at der herefter ikke findes nogen som helst Kontrol med, hvorledes Marinens Penge bliver anvendt. De gaar ind i Orlogsværftet, og hvorvidt dette drives økonomisk eller ej, hvorvidt der udføres Arbejder, som er paa krævede eller ej, vil ikke længere kunne kontrolleres. Jeg kan ikke se andet, end at der paa dette Punkt i Marinestabens Skrivelse findes en Selvmodsigelse, idet det i denne Redegørelse hedder — det er dér, hvor man beklager sig over den hidtidige Ordning og over, hvor daarlig den har været —:

„Naar tilmed dette Tilsyn med Hensyn til teknisk Erfaring og Viden ikke staa paa Højde med Værftet, bliver hele Ordningen parodisk og medfører, som ogsaa Erfaringen viser, at Marineministeriet kan se sig nødsaget til at optræde som Overdommer i tekniske Spørgsmaal, som det ikke har fornøden Forudsætning for at afgøre.“

Og derefter siger man, at den fremtidige Ordning vil blive kontroleret derigennem, at der for større Eftersyns- og Reparationsarbejder — altsaa tekniske Foranstaltninger — skal udarbejdes Planer og Udgiftsberegninger, som skal godkendes af Marineministeriet. — Hvorledes man, naar man nu ikke kan overskue dette, saa under den frem-